

Tìm cho ra sự thật, đó là mối quan tâm của ĐHY Phám Minh Mán khi ngài nói đến sự thật “thực” và đã cất công đi tìm. Nhưng khi sự thật mình đi tìm lại chính là sự thật mình muốn có bằng bất cứ giá nào, thì liệu sự thật mình khám phá ra, đã là sự thật “thực” hay chưa? Ngái đi để bài của ĐHY về sự thật tìm lại câu trả lời.

Bối cảnh của một chuyến đi

Nhám đánh dấu 350 năm thành lập hai giáo phận đầu tiên và 50 năm thành lập hàng giáo phận Việt Nam, Năm Thánh 2010 đã khai mạc trong thời Sĩ Kián, Hà Nội dịp lễ các thánh Tô Đáo Việt Nam 24-11-2009. Chỉ hơn một tháng sau thì xảy ra vụ thánh giá Đáng Chiêm bị đập nát. Ngái tín hữu Công Giáo về a bàng hoàng và phán ná trác hành vi báng bá của chính quyán công sở, về a ngạc nhiên và đau đớn khi thấy tuyát đối đa số các giám mục hai giáo phận Huế và Sài Gòn hoàn toàn im lặng. Không một lời nói, không một cử chỉ hiệp thông với anh chị em giáo phận Hà Nội. Tình trạng phân hoá trong nội bộ Công Giáo càng thêm trầm trọng và phải bày công khai khi đức cha Phê-rô Nguyễn Văn Nhơn được bổ nhiệm làm Tổng Giám Mục (TGM) Phó Hà Nội với quyán kỳ vá, và chỉ một hôm sau là Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt rời khỏi Việt Nam giữa đêm hôm khuya khoát, chuyến khác chỉ một kỳ thôi để bắt đầu xuát khái quê hương.

Chính trong bối cảnh đó mà Đức Hồng Y Phám Minh Mán (ĐHY), Tổng Giám Mục Sài Gòn, đã lên đường đi Rô-ma gặp các quan chức cấp cao của Tòa Thánh, và sau khi trở về, đã có bài trả lời phỏng vấn liên quan đến chuyến đi, bài trả lời đó được đăng tải trên tuần báo Công Giáo & Dân Tác, số 1762, tuần lễ từ 18-06 đến 24-06-2010. Xin được chia sẻ một vài suy nghĩ sau khi đọc bài trả lời phỏng vấn đó.

Tại sao đi? Đi để làm gì?

Đức Hồng Y nói: Trong tình hình một số ý kiến trên mạng hay qua truyền tai nhau, tôi nên đưa luận gây ít nhiều hoang mang và bối rối trong công đoàn Giáo hội và xã hội, ví dụ như một vài đề xuất cho rằng có sự tác trách của Bộ Truyền giáo, sự thiếu hiệp của Bộ Ngoại giao, sự cáu kết của một ít nhân vật trong Giáo hội vì thế lợi, sự ngây ngô của Vatican..., một số giám mục đồng nghĩa tôi đi tìm hiểu sự thật “thực” trên góc rá. Qua những lời trên đây, ĐHY về a cho ta thấy nguyên nhân nào khiến ngài rời khỏi Việt Nam để có một thời gian ở Vatican từ ngày 30-05 đến 03-06-2010, về a cho thấy mục tiêu của chuyến đi, đó là để tìm hiểu sự thật “thực” trên góc rá. Chuyến đi này không phải là một chuyến hoàn toàn cá nhân, nhưng còn theo lời đồng nghĩa của “một số giám mục”. Các vị này là những ai, gồm bao nhiêu người, nằm trong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGM/VN), ngài không nói.

Tìm ra sự thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tßnh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Những hoạt động trong chuyến đi

Tßi Rô-ma, những người đi đầu tiên đến cß ĐHY gặp gỡ và thăm hỏi là những linh mục, tu sĩ, giáo dân Việt Nam đến cß ngài gặp ißi hßc. Đây là chuyến bình thường, những chuyến không ß trong mục tiêu quan trọng của chuyến đi. Ngay cả việc đi thăm đến những Etchegaray cũng vậy, cũng chỉ là một cuộc thăm viếng xã giao.

Những hai cuộc gặp quan trọng hơn cả trong chuyến đi này, trước hết là cuộc gặp tßi Bß Ngoßi Giao Tòa Thánh sáng ngày 01-06, và iß Ngoßi trọng là Đßc TGM Dom. Mamberti, và và iß Thß trọng, đến ông Ern. Ballestrero, kế đến là cuộc gặp tßi Bß Truyßn Giáo và iß Tßng Trßng là ĐHY Ivan Dias.

Tßi mßi nßi, ĐHY Phßm Minh Mßn đã “gợi iß bày tình hình do dß lußn tßo ra”. Ngài đã nói những gì, gợi iß bày thế nào thì không ai biết. Những phần trọng iß thì tßi cả hai nßi, ngài đã nhận đến cß một nßi dung hoàn toàn giống nhau. Phía Bß Ngoßi Giao thì Bß đã “lßng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của đến cßng sß” (tßc là Đßc TGM Hà Nßi Giu-se Ngô Quang Kiệt). Tßi Bß Truyßn Giáo cũng vậy, Bß “luôn lßng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của người iß liên hß” (vßn là Đßc Tßng Kiệt). Và đến vào cách làm của cả hai bß là “lßng nghe và tôn trọng ý kiến cùng bản thân của người iß liên hß”, cuối cùng “Đßc Thánh Cha chấp thußn lßi Đßc Cha Ngô Quang Kiệt xin tß nhißm Tßng Giám Mục Hà Nßi vì lý do sßc khỏe”.

Và đây là sự thật “thực” ĐHY đã phải vượt bao nhiêu ngàn cây số đến tßn Rô-ma để cßt công đi tìm. Nói nôm na là như thế này : Sß dĩ có “dß lußn gây ít nhißu hoang mang và bối ßn trong cßng đến cß Giáo Hội và xã hội” là do việc Đßc Giáo Hoàng bß nhißm đến cß cha Nguyễn Văn Nhßn thay thế Đßc cha Ngô Quang Kiệt trong cßng và Tßng Giám Mục Hà Nßi. Việc thay thế đó bối ßngßn tß việc Đßc cha Kiệt xin tß chức vì lý do sßc khỏe. Và trong việc này, cả hai bß Ngoßi Giao cũng như Truyßn Giáo đều tôn trọng ý kiến, người nßng của đến cßng sß. Tóm lßi : mßu chốt của vấn đề, hay là sự thật “thực”, chính là việc Đßc cha Ngô Quang Kiệt xin tß chức mà thôi. Có gì đâu mà phải iß mßĩ!

Những điều gây thắc mắc

Thß những điều và iß công luận, mßi chuyến không đến gặp những thế. Gß sß Đßc cha Kiệt làm trọng bản, không còn khả năng lãnh đạo, hay đến tußi và hßu, thì bối ß cả vß nào đến cß Đßc Giáo Hoàng bß nhißm thay thế, cßng đến cßng tín hßu cũng hoan hß đón nhận. Lßch sß đã chứng minh điều đó. Những việc Đßc cha Kiệt rời iß chức và TGM Hà Nßi, lßi chính là đòi hỏi của nhà cầm quyền cßng sßn Việt Nam, qua văn thư đến ngày 23-09-2008 của ông Nguyễn Thế Thọ, Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân Thành phố Hà Nßi, gợi iß HĐGM/VN do Đßc cha Nguyễn Văn Nhßn làm Chủ tịch.

Vậy thì điếu u ngái tín háu Viát Nam muán biết, đó là mái táng quan giáa hai sự việc : giáa đòi hỏi của nhà cầm quyền Hà Nội và việc Đác Giáo Hoàng chấp thuận cho Đác cha Kiát tách. Điếu u ngái tín háu Viát Nam nóng lòng muán được soi sáng là HĐGM/VN đóng vai trò nào trong việc thay thế TGM Hà Nội, Đác Cha Ngô Quang Kiát. Cũng liên quan đến việc việc này, một nhân vật quan trọng khác mà tín háu Công Giáo Viát Nam muán có thông tin, đó là vị đại diện Tòa Thánh đến thăm Viát Nam lần chát, vào điếu u năm 2009: Đác ông Cao Minh Dung. Đây là vai trò của Đác ông trong việc liên quan đến Đác Táng Kiát? Trong bài trả lời phỏng vấn, ĐHY Phám Minh Mán có cho biết là chiếu u ngày 02-06 ngài đã “gặp gỡ linh mục, tu sĩ Viát Nam đang làm việc tại Vatican”, nhưng nhân vật mà mái ngái chỉ đến là Đác ông Cao Minh Dung thì ĐHY không hề nhắc tới. Như thế cũng có nghĩa là thực mục của ngái tín háu Viát Nam liên quan đến Đác ông Cao Minh Dung, việc này có câu trả lời.

Liáu có tìm ra sự thật “thực” ?

ĐHY Phám Minh Mán có một kiểu nói khá đặc đáo khi thêm tính từ “thực” vào danh từ “sự thật” (sự thật “thực”). Điếu u này chắc hẳn không có lý do. Là vì trong chế độ hiện tại tại Viát Nam, mái phỏng vấn truyền thông điếu u nằm trong tay Nhà Nác. Có nhuáu đòi truyền hình và truyền thanh trên khắp nác, tất trung tất ngái đến là phỏng vấn, với trên dưới 700 tờ báo, nhưng tất cả chỉ nói nhưng điếu u được phép nói. Khi đến gặp đến chuyên nói đến, nói láo... trong xã hội chúng ta đang sống hôm nay, nhà văn Nguyễn Khái đã viết trong tập Tuá Bút của ông : “... các cuộc trả lời phỏng vấn báo chí, điếu u văn tại các buổi lễ kỷ niệm, báo cáo của Đảng, của chính phủ, của quốc hội, tất cả điếu u dùng các từ rất mơ hồ, ít cá tính và ít trách nhiệm như thế. Và nói đến, nói đến hiện nhiên, không cần che giấu... Nói đến lem lám, nói đến lám lám, nói không biết xấu hổ, không biết run sợ. Ngái nói nói trong cái trống không, ngái nghe tuy có một điều gì nhưng cũng chỉ nghe có nhưng tiếng vang của cái trống không. Nói đến giao tiếp đã trở thành nói đến không giao tiếp gì hết; nói đến mà nói ...”. Chính vì vậy mà khi đến ra về Tòa Khâm Sá – Thái Hà chắc hẳn, nếu có đến vào báo đài của Nhà Nác, hay có khi đến báo Công Giáo & Dân Tác, không ai biết đến : thực sự chuyên gì đã xảy ra.

Và điếu u ta phải đến biết quan tâm, là tình trạng này chắc hẳn không như háng đến truyền thông Công Giáo. Hôm xảy ra về Đáng Chiám chắc hẳn, đến vào trang mạng của HĐGM mà tìm đến thông tin! Còn trang mạng của Tòa TGM Tp. Hồ Chí Minh, trong bài “Tá do báo chí là nhà sáng tạo nên dân chúng”, lấy nguán từ Vietvatican, thì chuyên trên là đã cắt xén đến nói đến Trung Quốc, Bắc Hàn, Viát Nam... cũng như đến sau đây: “Tất cả các chính quyền và các tổ chức nói trên điếu u theo đến ngái cai trị đến tài, sự hãi sợ hãi, chế độ ngu dân, nên tìm một cách và đến ra một luật để kèm kẹp con ngái và đến tác trong tình trạng nô lệ, chế độ tàn ác...”. Một ví dụ khác, đó là nếu có ai nghe đến ghi âm tại Đác cha Nguyễn Văn Khám, Giám mục Phá tá Sài Gòn, nói về chuyên đi Hoa Kỳ của ĐHY Phám Minh Mán đến Long Beach chế độ đến là Lòng Tháng Xát Chúa, rồi đến đến chiếu u với vô số thông tin liên quan trên mạng, đến ai biết đến sự thật “thực” như thế nào. Và ví dụ cuối cùng là đến là nhóm chức của Đác Tân TGM Hà Nội ngày 07-05-2010: nếu có ai vào trang mạng của Ủy Ban Kinh Thánh mà đến bài của Peter Nguyễn Minh Trung, thì 15.000 chế độ ký của thực sự ngán tháng đến Đác Giáo Hoàng đã bỏ hồ đến thành panô với nhưng chế độ “Nguyễn Văn Nhán, Bùi Văn Đến, Võ

Tìm ra sự thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc Tänh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Đä Minh : biết không trái đất này !” Vậy thì câu hỏi dai däng vậy nên cä đeo đuổi chúng ta là : sự thật “thực” ở đâu ?

Sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam ?

ĐHY Phạm Minh Män với núi băng ngàn đän tän Rô-ma để tìm sự thật “thực”, nhưng liệu ngài có giúp đäc Đä Giáo Hoàng tìm ra sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam? Dĩ nhiên Đä Giáo Hoàng biết rằng thay đäi đän ra từ Việt Nam trong môi trường và các tôn giáo. Ngày nay cuộc sống khá hơn, người dân đäc tiếp xúc đäi từ do hơn. Các tôn giáo đäc phép xây cất, tổ chức lễ hội, huấn luyện chức sắc, đi ra ngoài v.v...

Du khách đän Việt Nam lúc mới khi thấy các nhà thờ ngày Chúa nhật đông nghập người, nên gọi linh mục, tu sĩ rät đông, sẽ đi ra ngoài truyän giáo đän cä ngàn. Đó là một tích cực, và cũng là một nỗi. Trong khi đó, các lãnh đạo như y tế, giáo däc, xã hội... đều là đäc quyän của Nhà Näc. Đi xin tiền giúp người nghèo thì đäc, nhưng tranh đấu cho quyền lợi của người nghèo, đòi hỏi sự công bằng cho người nghèo thì không. Tôn giáo không đäc tiếp do phäc vụ con người. Trong một chế đä tài toàn trị, thì “đäi thoại” và “hợp tác” chỉ là những mặt nạ của người chấp nhận ngäa tay xin.

Xin cái gì? Thäa xin lợi ích nhưng quyän chính đáng của mình đã bỏ nhà cầm quyền tiếpäc đoạt. Sự thật “thực” phä phäng là như thế. Liệu Đä Giáo Hoàng có biết rằng Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hôm nay, chỉ vì muốn thỏa hiệp với nhà cầm quyền để đäc yên thân, mà đánh mất khả năng ngôn sứ : quay lưng lại người nghèo, hàng hóa với các tôn giáo bản, thậm chí với văn minh dân tộc, với tiếp xúc lại đất nước ? Liệu Đä Giáo Hoàng có biết rằng khi thánh giá từ Đäng Chiêm bị đập nát, tuyät đäi đa số các giám mục hai giáo phận Huế và Sài Gòn đã ngoan ngoãn làm thinh ? Thä thì trước câu hỏi : liệu Đä Giáo Hoàng có biết đäc sự thật “thực” với Giáo Hội Việt Nam hôm nay, xem ra chưa có câu trả lời!

Kết luận

Đät từ chân thiện mä là khát vọng tự nhiên của con người. Khát vọng tìm cho ra sự thật càng mãnh liệt khi con người sống trong môi trường đầy däng như ngäa lừa, gian dối. Tìm cho ra sự thật, đó là mối quan tâm của ĐHY Phạm Minh Män khi ngài nói đän sự thật “thực” và đã cät công đi tìm. Nhưng khi sự thật mình đi tìm lại chính là sự thật mình muốn có sự thật “thực” hay chưa? Người đäc bài của ĐHY vậy nên phải tiếpä tìm lấy câu trả lời. Không biết đän bao giờ Giáo Hội Công Giáo Việt Nam mới tìm lại đäc sự bình an đã mất, mới tìm lại đäc sự đồng tâm như trí đã tan rã, mới tìm lại đäc lòng tin tiếpäng kính mến đã như tä phäi với hàng giáo phẩm khi Đä Cha Giuse Ngô Quang Kiệt rời khỏi chức vụ TGM Hà Nội trong một hoàn cảnh còn nhiều ẩn số chưa đäc giải mã? Bäng bất cứ giá nào, thì liệu sự thật mình khám phá ra, đã là

Tìm ra số thật “thực”

Tác Giả: Pascal Nguyễn Ngọc T&#nh OFM
Thứ Năm, 24 Tháng 6 Năm 2010 10:05

Sài-gòn, ngày 24 tháng 06 năm 2010